

חברות בנשא ציונות - לעלות או לא לעלות זו השאלה

יערה סלמון מיכאלי

האם מהווה מדינת ישראל איום להמשכיות היהודית?

עם דעיכת שמירת המסורת הדתית בקרב מרבית העם היהודי, מפתחים יהודים רבים הזדהות חלופית עם ישראל, אשר הופכת להיות המרכיב המרכזי בזהות היהודית שלהם... לרבים הפכו הציונות והישראליות לדת חדשה התופסת את מקום הצורות המסורתיות של ההזדהות היהודית. אולם תחליף זה עלול לבשר סכנות להמשכיות היהודית. מדינת ישראל ידועה במעורבותה החשאית בפרובוקציות אנטי-יהודיות במספר מדינות. הם נועדו לעורר עליה יהודית, כמו זו ממרוקו בשנות ה-50. תופעות האלימות האנטי-יהודית המעטות שנרשמו במחצית השנייה של המאה הנוכחית (המאה ה-20) נובעות בעיקר מהסכסוך במזרח התיכון, יותר מאשר מהאנטישמיות הקלאסית אשר איבדה הרבה מאמינותה ומכוחה לאחר השואה. יתר על כן, כאשר מתרחשים אירועים אנטישמיים, אף הנאורים מבין המנהיגים הישראלים אינם יכולים להסתיר את שביעות רצונם, בציפיתם לנחשולי עליה לישראל מכיוון המדינה או העיר שנפגעו. כאשר התפוצצה פצצה ב"גולדנברג", מסעדה יהודית בפאריז, קרא שר החוץ הישראלי דאז, שמען פרס, בשמחת ניצחון לעליה המונית מצרפת. הרב אליעזר ולדמן התייחס לאחרונה לפוגרומים ברוסיה בתחילת המאה הנוכחית, כ"סייעתא דשמיא" לתנועה הציונית. אין זה מפתיע למצוא רעיונות אנטישמיים במחשבה ובמעשה הציוניים.

יעקב רבקיין, אקדמות 4 (תשנ"ח), עמ' 86.

שיר ארץ/ נתן יונתן

ארץ שיושביה היא אוכלת וזבת חלב ודבש
ותכלת לפעמים גם היא עצמה גוזלת את כבשת
הרש.

ארץ שמתקו לה רגביה, ומלוחים כבכי כל חופיה
שנתנו לה אוהביה כל אשר יכלו לתת.

שב החצב לבן לפרוח שם בדרך יחידי והיסמין
ישיב ניחוח שדות הזמן שלה האבודים.

כל אביב שבים לה סביוניה לכסות את כל קמטי
פניה, רוח קיץ עצב אבניה ילטף באור.

שב הסתיו עם כובד ענניה, לעטוף אפור את כל
גניה והחורף את שמורות עיניה הבוכות יסגור.

מה זה Pro-Israel?

מדוע טרחו 500 סטודנטים אמריקאים שגדלו בתנועות הנוער היהודיות ובמחנות הקיץ, סטודנטים מהסוג שתולה דגלי ישראל במעונות, מדוע טרחו סטודנטים אלה לנסוע לווינגטון לוועידה השנייה של JStreet? אומר לכם מדוע: מכיוון שנמאס לנו מהיחסים שאמרו לנו שצריכים להיות לנו עם מדינת ישראל, ולכן אנחנו מייסדים יחסים חדשים. ככה זה עבד פעם: הממשלה הישראלית פעלה, והמוסדות של הקהילה היהודית בארצות הברית תמכו בפעולה. לא משנה אם הפעולה עלולה להביא למשנה או לא משנה אם הפעולה נוגדת במקרים מסוימים את המדיניות של הממשל האמריקאי. לא משנה אם ישראלים רבים מתנגדים לפעולות הללו. לא משנה אם יש בקרב יהודי ארצות הברית התנגדות מוסרית או פוליטית לפעולה. ליהודים שמחויבים לישראל, אך מודאגים בשל פעולות של הממשלה הישראלית שאינן עולות בקנה אחד עם תפישתם הערכית, נאמר שהם פשוט לא מבינים את המצב הפוליטי הריאלי, שהם נאיבים. אי אפשר יהיה להמשיך בסוג כזה של יחסים. אלה יחסים לא הגיוניים ולא יהודיים. היהדות היא דת של פתיחות, דיון פתוח ומחלוקת. כמעט בכל נושא פוליטי חברתי, יהודים מחזיקים במגוון דעות ומעודדים דיון ער עליהן. ובכל זאת כאשר מדובר בישראל, יותר מידי זמן עודדו את כולם להכפוף את עצמם לחזון אחד ולהתעלם מכל דבר שעלול לסתור אותו.... אנחנו אוהבים את ישראל ללא תנאי. יש לנו מחויבות לבית לאומי שבו היהודים יכולים לקבוע את גורלם הפוליטי. יש לנו קשר דתי ותרבותי לבית הזה, אך איננו תומכים במדיניותה של ישראל ללא תנאי. תמיכה כזו איננה אהבת אמת... 500 סטודנטים התאספו בכנס כדי לומר שלהיות "בעד-ישראל" (pro-Israel) משמעותו בהכרח להיות בעד-דמוקרטיה ובעד-שוויון – הערכים היהודיים שלנו, ועתידו של הבית הלאומי מחייב אותנו לתמוך בשוויון זכויות לאזרחים הפלסטינים של ישראל, להתנגד לכיבוש של הגדה המערבית ולמצור על עזה.

ג' רוטמן ול. בייורף. מתוך האתר של: JStreet – the political Home for Pro-Israel, Pro-Peace Americans (תרגום חופשי: אבנר דינור)

"...אותו רעיון הטמא של הקמת המדינה לפני הזמן גרם לכל התלאות והצרות שעברו על ראשינו, מלבד רבבות בני ישראל שנהרגו ע"י מלחמותיהם שלא כדת. וגם מאותם שעלו לא"י בעיתים הללו רוב העולים ממדינת הערבים היו יושבים שלווים ושקטים במדינתם ואין מחסור להם עד הקמת מלכות המינות שבישראל, שע"י הקמת אותה המדינה נעשה להם שנה ורדיפות במדינותיהם, וגם הציונים בעצמם סייעו לזה בתחבולות להרבות את הרדיפות עד שיהיו מוכרחים לעלות בעירום ובחוסר כל, והם התפארו אח"כ למצילים, ונהפוך הוא שהם עשו כל החורבנות בתחילה..."

יואל טייטלבוים (הרבי מסאטמר) ויואל משה